

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî amans anima contempletur diuinam illam insuper ac omnimodis
potestatem: & vt omnis creata potentia ab illa primaria simpliciter
dependeat. Cap. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

saltem inter tuos inimicos minima & humilissima merear inueniri, vt secundum te humiliata, qui non venisti ministrari, sed ministrare, per te ad tibi ministrantes dominationis merear exaltari, vt te non solum in dominationibus, sed multo melius & perfectius cum ipsis te in teipso videam dominantem, tota attracta uehementia spiritus tui in te principium & principem honorum omnium, cuius principatus nec augmentatur, quia cum incomprehensibiliter immensus sit, non habet quo crescat, nec minuitur, quia omnem mutabilitatem transcendens, à sui status perfectione nullatenus valet inflecti, verumque esse cognosco, quod tu per Prophetam tuum de te testaris, dicens: *Ego Deus, & non mutor.* Et quod alius quidam dicit: *Stabilisq; manens das cuncta moveri.*

Vt amans anima contempletur diuinam illam insuper ac omnimodis potestatem: & vt omnis creata potentia ab illa primaria simpliciter dependeat.

CAPVT XIX.

Quam fortis, & quam gloriosus es Domine Deus meus, princeps omnium regum & Principum terrarum, in principatu tuo, id est, in teipso multo perfectius & fortius, quam in Angelicis principatibus. Principantur quidem illi, & in terrenis principatibus donando, auferendo, mutando virtutem sui principatus ostendunt, non tamen hæc à seipsis operantur, sed per te omnium rerum principum princeps magne. Tu enim principaris illis, dans illis virtutem vt illam à te accipiant, quam tu solus verè habes, sed à nullo accepisti, quia tu solus es fons & origo & principium, qui nihil alieni habes in te, & omnes alij quicquid habent, habent à te.

Magnum principium hoc, magnum supra omnem modum principatus tuus è pater futuri seculi, è princeps pacis: pleni sunt cæli & terra gloria tua è princeps ac propugnator noster, in quo & à quo solo est omnis potestas in cælo & in terra. Quamuis enim Angelicæ potestates ad expugnandas aëreas potestates, & ad comprimendam eorum malitiam, ne nobis noceant quantum volunt, magnam habeant potestatem, hanc tamen in te è potentissimè, omnipotentissimè multo perfectiorem & incomparabiliter fortiozem cognoscimus potestatem, quia ille non à semetipsis, sed à te potentes sunt, te in illis contra aduersarias potestates potentissimè dimicante, & te per eorum ministerium, illum antiquum serpentem, cui nulla sub cælo potestas comparari potest, magnifice simul & mirabiliter triumphante.

Tu autem Domine Iabbaath, Deus exercituum fortis & potens, potens in prælio, cui non est opus alieno auxilio, dextera tua & brachio fortitudinis tuæ tibi auxiliante, singulari quadam potentia, quæ nihil aliud est quam tu ipse in magnificentia tuæ diuinæ maiestatis choruscans, cui nulla potestas se opponere, vel in medio etiam nutu obuiare præsumit.

Iacet inæstimabiliter & incomparabiliter longè sub pedibus potentia tuæ omnis quantumcunque magnificus potentatus, & si tu solè potens, solè summa sapientia attendaris, omnis potentia quadam impotentia est: immò potius nihil. Quis enim similis tui in fortibus Domine, quis similis tibi magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, & faciens mirabilia. De te enim verè dictum est. *Qui facit mirabilia solus.*

Pfal. 71.
Pfal. 67.

Licet enim virtutes Angelicæ in creaturis tuis miracula operentur, non tamen hæc virtute propria operantur, sed tua ð Domine, Domine virtutum, qui verè mirabilis es in sanctis tuis tam hominibus, quàm Angelis, per quorum tu ministeriū virtutes & miracula operaris. Quid enim sine te factore omnium facerent? Quid in creaturis tuis, non suis operari possent, nisi tu operareris in illis, qui etiam cum ipsis virtutibus tuo iussu miracula operantibus, per te metipsum mirabilia operaris? Qui autem quantumcunque perfectus agnoscat, quanta sit virtus tua in te metipso ð rex gloriæ, Domine virtutum, quàm cæteris omnibus ad mensuram dedisti.

Vti amans anima diuinam incomprehensibilitatem non intelligendo miretur: vtq̄ illam potius simpliciter credendo, quàm perscrutando curiosè venerari oporteat.

CAPVT XX.

Pfal. 122.
Eccli. 15.

Incomprehensibilis est virtus tua Domine Deus meus, vita mea, virtus mea, quia virtus tua non est aliud, quàm tu. O si aliquando illumines oculos cordis mei in illa terra viventium illustrato lumine vultus tui, vt facie reuelata videam in te ipso virtutem tuam, id est, te. O si videam te in multitudine virtutis tuę operantem in electis & dilectis tuis mirabilia illa supercoelestia, tam mirabiliter operantem cum illis in gloria immutabili, facientem cum illis gratiam pro gratia, coronando illos in misericordia & miserationibus, replendo in bonis desiderium eorum, thesaurizando super capita eorū lætitiā sempiternā, vbi videtur virtus tua & gloria tua, quarum media pars, imò nec millesima alicui vnquam, quantumcunque sancto, in hac vita mortali fuit nunciata. Quis enim illam tuę maiestatis agnoscat virtutem, præter te? Cuius facundia illam annunciet, cuius lingua totam loquatur, nisi tua? Virtutem enim tuam totam, id est, te metipsum tu solus agnoscis, tu solus tibi annuncias: nullius enim intellectus, nullius auditus capit te totum, sed capiunt te creaturæ tuę rationales, & intellectuales, id est, homines & Angeli, vnusquisque secundum mensuram donationis tuę.

Vnde licet etiam Angelus, imò & Archangelus de cælo tuam euangelizet virtutem, nequaquam tamen illius facundia illam explicabit: quia tibi vni conseruatum est à te, plenè intelligere te, plenè loqui de te. Nam quamuis facundi valde sint Archangeli principes Angelorum, sicut decet nuncios tanti regis, incomparabiliter tamen dulcius & facundius resonant tua verba, quæ tu tibi eructus, nō intelligibilia cordibus humanis, nec auditui cuiusquā convenientia. Quis ad illorū verborum incomprehensibilem dulcedinem pertingat, quæ sancte Pater & sancte Fili, & sancte Spiritus vobis eructuatis, nisi tu sola Trinitas & indiuisa vnitas. Incomprehensibilia super omnem incomprehensibilitatem, ineffabilia super omnem ineffabilitatē, dulcissima super omnē dulcissimam dulcedinē sunt hæc verba.

Ereu 2.

Inscrutabilia hæc perscrutanda non sunt, sed credenda, ne incantus perscrutator maiestatis opprimatur à gloria, ne nimium in solem intendens per nimiam claritatem cæcitatē tenebris oriatur.

Vti amans anima simpliciter ea credere profiteaturq̄, per Christi sanctorum vitam & doctrinam in sacris literis commendata sunt.

CAPVT